

Ks. Krzysztof Pelc CSMA

WZORZE CIERPLIWOŚCI – MÓDL SIĘ ZA NAMI

Cierpliwość - spokój ze przeciwieństwem

miłość - z niewidzialnym milcząca rozmowa

radość - Jego ręce

pokora - to On właśnie przed ludźmi się schował

śnieg - wdzięczność do końca

bo całuje groby

Krzyż - kiedy miłość idzie za daleko

(ks. Jan Twardowski)

1. Cierpliwość cnotą konieczną

Cierpliwość, cnota dziś tyle rzadka, co upragniona, jest dla życia ludzkiego we wszystkich jego wymiarach konieczna i potrzebna. Cierpliwość można zdefiniować jako spokojne, rozsądne, wyważone podejście do wydarzeń i obowiązków codziennych, przez które realizujemy nasze powołanie. Cierpliwość uczy dobrego wyboru, umacnia i pogrąża w Bogu.

Nasza cierpliwość zależy od naszego kontaktu z Bogiem. Ludzie wierzący, uczniowie Chrystusa powinni być cierpliwi wobec swoich braci. Cierpliwość to życzliwość, zrozumienie, serdeczność. Święty Paweł, więzień w Panu, zachęca nas żebyśmy godnie realizowali swoje powołanie – „z całą pokorą i cichością, z cierpliwością, znosząc siebie nawzajem w miłości” (Ef 4, 2).

Cierpliwi cieszą się ze spełnienia Bożych obietnic. Autor Listu do Hebrajczyków wyraża życzenie, abyśmy byli gorliwi w dążeniu do Prawdy, do Chrystusa, który nas prowadzi w wierze: „aby każdy z was okazywał tę samą gorliwość w doskonaleniu nadziei aż do końca, abyście nie stali się ospałymi, ale naśladowali tych, którzy przez wiarę i cierpliwość stają się dziedzicami obietnic” (6, 11-12).

2. Cierpliwość jeden z owoców Ducha Świętego

Cierpliwość jest jednym z dziewięciu owoców Ducha Świętego (por. Ga 5, 22-23). Bez cierpliwości nie można się odnaleźć, a także świadomie i bezpiecznie poruszać się po drogach życia duchowego. Cierpliwość to miłość, która ma swoje źródło, sens i odniesienie w cierplivej miłości Boga. Wie o tym szatan, który robi wszystko, by zaszczepić w człowieku brak

cierpliwości do własnej słabości, zmagają z codziennością, choroby i upadku. Kto nie ma cierpliwości, kto nie potrafi być cierpliwym wobec siebie, ten nie umie kochać Boga i bliźniego. Jakże często „kochać”, równa się z byciem cierpliwym.

Jeśli cierpliwość jest cnotą tak ważną i potrzebną, to co należy czynić, aby ją osiąść i w niej wzrastać? Odpowiedź daje nam św. Paweł, Apostoł Narodów, który uczy cierpliwości na drodze „poznania miłości Chrystusa” (por. Ef 3, 19) oraz nakazuje, aby przyoblec się „w nowego człowieka, który wciąż się odnawia ku głębszemu poznaniu /Boga/” (Kol 3, 10). By być cierpliwym, trzeba poznać i pokochać Serce Chrystusa – cierpliwe i pełne wielkiego miłosierdzia. Ale trzeba również zaufać, umieć patrzeć na świat, na każdy dzień oczyma Boga.

3. Święci – wzorami cierpliwości

Wzorem cierpliwości są dla nas niewątpliwie święci i błogosławieni, których życie skoncentrowane na Bogu, pozwala nam uchwycić istotę Prawdy i Miłości. Cierpliwie poznawał Chrystusa, cierpliwie odpowiadał na Jego miłość i cierpliwie realizował swoje powołanie bł. ks. Bronisław Markiewicz – nauczyciel modlitwy, pokory i ufności, który w swoich Zapiskach życia wewnętrznego radzi: „Święty Franciszek z Asyżu: pierwszy krok to nie chcieć panować, drugi – chcieć się poddać, trzeci cierpliwie znosić krzywdy. W uniżeniu twoim miej cierpliwość. Kiedy zniewaga została ci wyrządzona, nie unieś się, lecz przyjmij to upokorzenie jako sprawiedliwą karę za swe grzechy. Kto nie może przyjąć wymówki bez niepokoju, dowodzi, że zostaje jeszcze pod wpływem pychy; dlatego taki niech się korzy przed Panem Bogiem i prosi, by mu wyrwał z serca ten zarodek śmiertelnego grzechu” (Zapiski, 1880 rok).

4. Należy ją ciągle zdobywać

Cierpliwość jest cnotą stałą i ciągłym wyzwaniem, na- bywa się ją wytrwałą pracą, jej posiadanie zaś prowadzi do wielkich zwycięstw. Trwanie w cierpliwości prowadzi do zwycięstwa w walce duchowej (por. 2 Tm 2, 12). „Bronią naszą jest miłość (diligite vos invicem – miłujcie się wzajemnie), pokora, cierpliwość, umiłowanie krzyża, modlitwa i wszechmocna pomoc Boża – przypomina naukę Ewangelii nasz Błogosławiony Ojciec i dlatego dodaje:

– Musimy zwyciężyć! Hasło nasze: Jezus, największa Dobroć! W Nim, przez Niego i dla Niego walczyć będę” (Zapiski życia wewnętrznego, 1874 rok).

W cierpliwości trzeba się ćwiczyć oceniając przeżywane doświadczenia w świetle Ewangelii oraz odważnie i cierpliwie trwać w powołaniu. Wszelka mądrość i po- moc przyjdzie od Boga, który da nam siłę i umocnienie.

„Ufność w Panu, gdy burze biją tego świata. Do Serca Najświętszego Jezusa uciekać się będę w każdym smutku i kłopotcie. Uniżę się przed Nim i błagać będę o cierpliwość i pomoc. Dopuścił Pan burzy szaleć, aby nauczył mnie w Nim pokładać nadzieję i aby wypróbował i pokazał, że sam ze siebie nic nie mogę, że jestem wielce niedołązny. Ale, aby mieć w Nim nadzieję, pierwiej wiarę mieć potrze- ba. Wspomóż Panie i pomnóż wiarę moją! Ale trzeba z wiarą wołać, modlić

się, koniecznie się modlić, aby wtedy Pan Jezus wysłuchał, i będzie cisza znowu (Zapiski, 1876 rok).

Tak wierzył i tak żył bł. ks. Bronisław Markiewicz, który całkowicie zaufał Panu, Wzór Cierpliwości. Dziś błogosławi nam z domu Ojca zachęcając słowami św. Jakuba Apostoła: „Trwajcie więc cierpliwie, bracia, aż do przyjścia Pana. Oto rolnik czeka wytrwale na cenny plon ziemi, dopóki nie spadnie deszcz wczesny i późny. Tak i wy bądźcie cierpliwi i umacniajcie serca wasze, bo przyście Pana jest już bliskie” (5, 7-8).

Błogosławiony ks. Bronisławie Markiewiczu

- Wzorze cierpliwości, módl się za nami. Amen.